

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 23 mars 2006

Mål nr

T 1307-04

KLAGANDE

RT

Ombud: SF

MOTPART

AP

Ombud: Advokat RG

SAKEN

Fordran

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Hovrätten för Västra Sveriges dom den 24 februari 2004 i mål T 3505-03

DOMSLUT

Med ändring av hovrättens dom fastställer Högsta domstolen tingsrättens domslut såväl i själva saken som beträffande rättegångskostnader samt befriar RT från skyldighet att ersätta AP för hans rättegångskostnad i hovrätten.

AP skall ersätta RT för rättegångskostnad i Högsta domstolen med sjutusensexhundrafemtio (7 650) kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för Högsta domstolens dom till dess betalning sker.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

RT har yrkat att Högsta domstolen ändrar hovrättens avgörande och fastställer tingsrättens.

AP har bestritt ändring.

Parterna har fordrat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

DOMSKÄL

Det är i målet ostridigt att RT åtagit sig att erlagga ersättning till AP på grund av köpet av aktier från denne och utfärdat en revers med anledning härav. Det är vidare ostridigt att RT från AP mottagit en hävningsförklaring avseende aktieförsäljningen. I hävningsförklaringen angavs att ägandeförhållandena och ”alla andra förpliktelser återgår till det det var innan köpeavtalet tecknades”.

RT har som grund för sitt bestridande av betalningsskyldighet anfört att denna bortfallit eftersom avtalet upphört att gälla på grund av att det hävts av AP.

Av allmänna principer följer att en hävningsförklaring som regel inte kan återtas utan motpartens medgivande, eftersom denne haft anledning att inrätta sig efter den hävande partens besked om att han inte önskar ett fullgörande. RT har därmed haft rätt att ta fasta på hävningsförklaringen oavsett om han ansåg att denna var befogad eller inte.

AP har emellertid åberopat att det träffats en överenskommelse mellan parterna av den innebörden att AP skulle få återta hävningsförklaringen och att denna inte skulle ha någon rättsverkan. Bevisbördan för detta påstående måste åvila AP, som är den som haft anledning att skaffa bevisning härom samt härutöver haft bättre möjligheter till detta än vad RT haft att skaffa bevisning om att en sådan överenskommelse inte existerat (jfr Heuman, Bevisbörda och beviskrav i tvistemål, s. 225 ff).

De omständigheter AP anfört till stöd för att överenskommelsen träffats – i huvudsak att han har den aktuella reversen i behåll och att RTs utträde som suppleant i bolagets styrelse registrerades först cirka ett halvår efter mottagandet av hävningsförklaringen – medför inte att påståendet om att överenskommelse träffats kan anses vara styrkt. Vid detta förhållande kan AP inte grunda någon fordringsrätt på reversen. APs käromål skall alltså ogillas.

AP skall ersätta RT för hans rättegångskostnader i Högsta domstolen. Den begärda ersättningen är skälig. RTs yrkande att Högsta domstolen skall ändra hovrättens avgörande och fastställa tingsrättens får anses omfatta även rättegångskostnaderna vid tingsrätten och innefatta ett yrkande att RT skall befrias från skyldighet att ersätta AP hans rättegångskostnad i hovrätten.

Däremot kan RT inte i Högsta domstolen anses ha yrkat förpliktande för AP att ersätta honom hans egen rättegångskostnad i hovrätten.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Victor (referent), Lindeblad,
Nyström och Calissendorff
Föredragande revisionssekreterare: Monica Ericsson